

CONCLUSIE VAN ADVOCaat-GENERAAL

M. DARMON

van 10 december 1986 *

*Mijnheer de President,
mijne heren Rechters,*

1. Cockerill-Sambre SA beoogt met het onderhavige beroep de nietigverklaring te verkrijgen van de individuele beschikking van 9 oktober 1985 waarbij de Commissie haar een boete heeft opgelegd van 22 750 Ecu wegens overschrijding van haar productiequotum voor ijzer- en staalprodukten van categorie IV voor het vierde kwartaal 1983.

De oplossing van dit geschil wordt mede bepaald door de uitlegging en toepassing van artikel 11, lid 4, van algemene beschikking nr. 2177/83/EGKS van de Commissie van 28 juli 1983 tot verlenging van het stelsel van toezicht en productiequota voor bepaalde produkten van de ondernemingen van de ijzer- en staalindustrie.¹

De quota worden op kwartaalbasis vastgesteld. Volgens genoemd artikel 11, lid 4,

„kunnen de ondernemingen gedurende het lopende kwartaal en na voorafgaande mededeling aan de Commissie door elk der betrokken ondernemingen op ditzelfde kwartaal betrekking hebbende quota of gedeelten van quota die op de gemeenschappelijke markt mogen worden geleverd, met andere ondernemingen ruilen of aan deze verkopen”.

2. Verzoekster verwijt de Commissie zich te verschuilen achter een formele, de economische werkelijkheid negerende uitlegging van deze tekst en haar de gelaakte overschrijding ten onrechte aan te rekenen.

Tussen partijen staat vast — de Commissie heeft er trouwens rekening mee gehouden door het bedrag van de boete te verminderen —, dat Cockerill-Sambre na een brand in haar installaties te Valfil in januari 1983 te kampen had met produktiemoeilijkheden. Het was dan ook normaal dat zij, met name om haar verplichtingen jegens haar clientèle te kunnen nakomen, gebruik heeft gemaakt van de in de aangehaalde bepaling geboden mogelijkheid om in de loop van het vierde kwartaal 1983 een deel van haar quota over te dragen aan andere producenten, waaronder Thyssen.

Deze laatste heeft op haar beurt in het eerste kwartaal 1984 — op 15 februari om precies te zijn — een quotum van 4 892 ton overgedragen aan Cockerill-Sambre, met de verklaring dat het een „teruggave” betrof uit hoofde van het quotum van het afgelopen kwartaal.

3. Met de Commissie ben ik van mening, dat deze teruggave te laat heeft plaatsgevonden en dat het betrokken tonnage noch volledig noch voor zoveel als nodig was, in mindering kan worden gebracht op de aan Cockerill-Sambre verweten overschrijding.

De privaatrechtelijke overeenkomsten tussen Cockerill-Sambre en Thyssen (deze zou enkel in opdracht van verzoekster hebben gewerkt en zich verbonden hebben de niet-gebruikte gedeelten van de quota in het begin van het volgende kwartaal terug te geven) kunnen immers niet aan de Commissie worden tegengeworpen en niet afdoen aan de kwartaalstructuur van de betrokken regeling.

Deze regeling is oorspronkelijk ingesteld bij algemene beschikking nr. 2794/80/EGKS van de Commissie van 31 oktober 1980 tot

* Vertaald uit het Frans.

1 — PB 1983, L 208, blz. 1.

invoering van een quotastelsel voor de produktie van staal voor de ondernemingen van de ijzer- en staalindustrie², waarvan de considerans zeer verhelderend is.

Na de vaststelling dat de in artikel 57 EGKS-Verdrag voorziene maatregelen niet voldoende waren om het hoofd te bieden aan de uitgesproken crisis die het gevolg was van de zeer scherpe daling van de vraag naar staal, wordt in punt 4 van de considerans van de beschikking overwogen, dat het dienstig is „quota per kwartaal vast te stellen om de ondernemingen in staat te stellen de produktieprogramma's te bepalen, maar ook ten einde de Commissie de mogelijkheid te geven, bij het opleggen van nieuwe quota voor het volgende kwartaal, rekening te houden met variaties in aanbod en vraag, alsmede met de opgedane ervaring”.

In zijn arrest-Lucchini heeft het Hof erop gewezen,

„dat de driemaandelijke quoterings een wezenlijk bestanddeel is van de regeling welke bij beschikking nr. 2794/80 in het leven werd geroepen”.³

Om op de niet betwiste produktie-overschrijding van Cockerill-Sambre in mindering te kunnen komen, had de teruggave door Thyssen vóór het einde van het vierde kwartaal 1983 moeten plaatsvinden en niet pas op 15 februari 1984.

4. Is dit een te formele, louter boekhoudkundige analyse, die — zoals Cockerill-Sambre betoogt — de economische werkelijkheid miskent?

Ik geloof het niet en ben veeleer van het tegendeel overtuigd. Zonder op dit punt op tegenspraak te stuiten, heeft de Commissie

in dupliek verklaard, dat de produktie van de twee ondernemingen in het betrokken kwartaal duidelijk groter is geweest dan hun quota te zamen genomen.

Het is enkel omdat artikel 11, lid 1, een overschrijdingsmarge van 3% toelaat, dat

— Thyssen niet is beboet (haar totale overschrijding — 4 812 ton — bleef beneden de toegestane overschrijding van 9 851 ton);

— Cockerill-Sambre slechts is beboet voor een overschrijding van 910 ton (de reële overschrijding bedroeg 4 432 ton, maar er is rekening gehouden met een toegestane overschrijding van 3 522 ton).

Had de teruggave door Thyssen, ondanks het feit dat zij in het eerste kwartaal 1984 heeft plaatsgevonden, kunnen worden aanvaard, dan zou zij zijn aangerekend op de overschrijdingsmarge voor het voorafgaande kwartaal. Maar dat is niet de bedoeling van die marge. Deze is bestemd om de *onzekerheden in een prognose* te corrigeren, maar niet als een „bonus” die *achteraf* kan worden benut.

Wij staan hier in het hart van de economische werkelijkheid, die zowel vanuit de gezichtshoek van de ondernemingen als vanuit die van de Gemeenschap moet worden benaderd.

Wat de Gemeenschap betreft, is het de taak van de Commissie om de totale produktie van de ijzer- en staalindustrie te beheersen. Daartoe stelt zij driemaandelijke quota vast, waardoor de produktie naar gelang van de economische conjunctuur kan variëren, en oefent zij toezicht uit op de eerbiediging van de regeling, om de doeltreffendheid van het ter bestrijding van de kenmerkende crisis ingevoerde stelsel te verzekeren.

2 — PB 1980, L 291, blz. 1.

3 — Zaak 179/82, Jurispr. 1983, blz. 3083, r. o. 20, blz. 3094.

Voor de ondernemingen vereist de economische werkelijkheid, dat er binnen de strikte grenzen van het referentiekader enige soepelheid wordt betracht. Daartoe bestaan er een aantal mogelijkheden, waarvan er in de onderhavige zaak twee ter sprake zijn gekomen:

- gehele of gedeeltelijke overdracht van quota, met name om het hoofd te kunnen bieden aan conjuncturele produktiemoeilijkheden;
- de overschrijding van 3%, om rekening te houden met de specifieke aard van dit type produktie, die zich slecht laat bepalen door precieze prognoses.

Dit stelsel kan enkel functioneren dank zij de waakzaamheid van de Commissie en de communautaire verantwoordelijkheid van de producenten. Hieruit blijkt eens te meer, dat de kwartaalstructuur een wezenlijk bestanddeel is van het quotastelsel.

Zou het Hof het door Cockerill-Sambre gepretendeerde recht om daarvan af te wijken, erkennen, dan zou het ingaan tegen de fundamentele doelstelling van deze wettelijke regeling en ernstig afbreuk doen aan de doeltreffendheid ervan. Met name zou dan, zoals wij hebben aangetoond, iedere onderneming *na afloop van een kwartaal* weliswaar geen quota in eigenlijke zin kunnen overdragen, maar wel *achteraf vrijgekomen gedeelten van de overschrijdingsmarge*.

Ik concludeer derhalve tot verwerping van het beroep en tot verwijzing van Cockerill-Sambre in de kosten van het geding.